

BUDA-PESTA

12 Fauru st. v.
25 Fauru st. n.

Va eși duminică.

Redact.: strad'a Havas nr. 1.

Nr. 7.

ANULU XIII.

1877.

Pretiuu pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.

Pentru Romani'a 2 galbeni

DÓMN'A STANCA.

— Studiu istoricu. —

(Fine.)

§. 8.

Famili'a lui Mihaiu se 'ndreptà catra Brasiovu, dar fu prinsa pe drumu de unguri si retinuta in tabera dóue dile; dobandindu libertatea, dóm'n'a Stanca veni la Brasiovu, dar nu fu primita in cetate⁽⁷⁹⁾, si mase o nópte intr'unu obscuru ospelu din surburbiu; a dóu'a nópte plecà sè-si caute pe fiulu seu ce-lu socotiá cà va fi fostu omoritu, dar pe care Nemtii la 18 octombre lu-dusesera la Fagarasiu⁽⁸⁰⁾.

Caus'a acestei rele primiri din partea Brasioveniloru erá minciunile respandite de Petru Arménu, care fusese in serviciulu lui

Mihaiu, cumca: domnulu românu, dupa cuprinderea Moldovei ar fi avutu intentiunea sè ucida pe capeteniile orasiului, sè jefuiesca totu, si sè incredintieze guvernulu la câti-va boeri d'ai lui⁽⁸¹⁾.

Silita de unguri a veni la Fagarasiu, Stanca si copiii sei fure tinuti din ordinulu lui Bast'a intr'o paza onorabila, dupa cuviinti'a persóneloru loru.⁽⁸²⁾

Dar curenda viéti'a loru se umplù de chinuri si amaraciuni. Mihaiu infrantu la Siretu, Telégenu, Argesiu si alte locuri⁽⁸³⁾, strimtoratu de tóte partile, abiá putù cu 2000 galbeni sè cumpere de la Gasparu Cornisiu

(79) Petru Banfi (Tagebuch, in E. Trauschenfels, Deutsche Fundgruben, Kronstadt, 1860, p. 248) scrie: „1600 den 1 tag Octobris ist der Michell Wayda mit den Ratzen und Zeckeln auf Stat kommen, und die Ratzechs weiber auss gheheichseu (augestossen?) den si domols in der stat Cronen worn aber in (Ihnen) nix gheben ja hott man auch auf sie ghesossen ausse den bostaien mit sükern.“

(80) Simonis Czauck Ephemeris Libellus, anno 1600, ap. Trauschenfels, Deutsche Fundgruben, Kronstadt 1860, p. 120: „Am 18 tag bringen die Teutschen aus dem Tabor den Petraska Wayda wnd furen ihm zum Fugrisch.“

(81) Chronicon-Fuchsio-Lupino-Oltardinum, pagin'a 170.

(82) Bethlen, IV, 594. Simonis Czauck Ephemeris Libellus, l. c. p. 120: „Am 23 tag (October) bringen die Unger aus dem Tabor gefeneklich die Michel Weddin sampt de Tarwegen in die Altstadt, und furen sie auch davon kegen Fugrisch (wnd man helt sie ein jar aldo gefangen).“ Cuvintele din parentesu sunt de aceea-si mana, dar mai tardiu si cu diferita cernéla scrisse.

(83) Heidenstein, op. cit., 359—364. — Pauli Piaseci Chronica gestorum in Europa singularium, Cracoviae, 1648, p. 189.

voia d'a trece prin Transilvani'a catra imperatul Rudolfu ⁽⁸⁴⁾. Famili'a sa inse remase préda urei neimpacate si resbunării de Unguru, care aprinsa acum in vêlvóre se reversá a supra unoru fiintie slabe. Basta, sub cuventu de mai mare sigurantia, luà pe Stanca cu copíii si cu tóte tesauerele ei la Clusiu si o puse 'n inchisóre sub aspra priveghiere ⁽⁸⁵⁾. Silitu apoi a parasí Clusiulu, famili'a captiva cadíu in manile lui Stefanu Csáky, crudulu vendietoru si dusmanu de mórte alu domnului românu ⁽⁸⁶⁾, care o duse din nou la Fagarasiu, si o asvêrlí intr'o négra inchisóre, fara nici o forma de judecata ⁽⁸⁷⁾, tratand'o in modulu celu mai barbaru si despuind'o de totu ce a avea ⁽⁸⁸⁾. De la Fagarasiu, ea fu transportata din ordinulu lui Sigismundu Báthori, ce venise sè resbune mórtea verului seu Andreiu Cardinalulu, la Sibíiu ⁽⁸⁹⁾, unde ar fi asteptat'o póte o peire nu mai putínu cruda decátu a lui Baba Novacu si a preotului Siasca — fripti de víi in piati'a Clusiuului in timpu d'o óra si jumetate ⁽⁹⁰⁾, — déca Mihaiu voda nu mijlociá la Curtea Imperiala spre a oprí furi'a unгурéscá d'a merge mai departe ⁽⁹¹⁾. Dómn'a Stanca si copíii sei fure readusi la Fagarasiu, dar dupa putínu timpu aruncati din nou in temnitia ⁽⁹²⁾, si

⁽⁸⁴⁾ Bethlen, IV, 609.

⁽⁸⁵⁾ Biseliu ap. Papiu, op. cit., 157.

⁽⁸⁶⁾ Spontoni, op. cit., 142.

⁽⁸⁷⁾ Stavrinós 317.

⁽⁸⁸⁾ Biseliu, l. c. — Spontoni, op. cit., 149—150. — Palatie, Bulenger, Piasetki ap. Sincal, Chronica, II 285. — Thuan l. c., p. 243 observa ironicu: „Stefanu Csáky . . . pentru cá sè nu stea fara a face si elu ceva, prinde si pune la arestu pe femeia si copíii lui Mihaiu.“

⁽⁸⁹⁾ Bethlen, IV, 591.

⁽⁹⁰⁾ Spontoni 143—144 descrie cumplitele chinuri. Cf. Chronicon Fuchsio-Lupino-Oltardinum I, 177. — Bethlen V. 7. — Enyedi Pál etc.

⁽⁹¹⁾ Spontoni op. cit. 149—150: „Haveva in tanto il Báttori (entrato già nella Transilvania) fatto carcerare la Madre, la Moglie, e'l Figlio di Michele Vaivoda, che come ostaggi d'ordine de Basta si trattavano in Fogaras, per isdegno di non haver trovato arrestato, come presuposto s' havera il General dell' Imperadore. Trasisse questo accidente il cuor di Michele, però che haveva negoziato nella Corteo Cesarea la restitution di essi, e'l trattate havea preso assei buona piega.“ — Biseliu 158. — Spontoni, Attioni de' Ré dell' Ungaria, Bologn. 1620, pag. 127.

⁽⁹²⁾ Éca cum se plange Mihaiu de acést'a in memorialulu seu catra imperatul: „Am tramisu in Transilvania chiar socia mea, filu meu si pe fia mea . . . Dupa cum audu inse, sunt retínuti in inchisóre, tratati misielesce, si in lipsa de tóte.“ Thes. de monum. I 267.

tinuti sub paza mare, chiar atunci candu sábi'a lui Mihaiu stralucitóre la Gorosláu inceputuse a bagá éراسi fiori de mórte in dusmanii sei ⁽⁹³⁾.

Ranitu adancu in sufletu, sciindu-si famili'a cá suferé pentru dinsulu in robía, Mihaiu tramise spre liberarea ei pe capitaniu Georgiu Ratiu si Marzea cu catanele, Mazilii si Valonii, sè 'ncungiure si sè 'nchida cetatea Fagarasiulu si chiar sè o sfarame la casu de opositiune ⁽⁹⁴⁾.

Insu-si elu érá hotaritu a dóu'a dí, 18 augustu 1601, sè vina in ajutoru cu alte trupe ce-i fagaduisse Basta, — dar . . . nu putú sè-si mai védia fiintiele lui drage . . . Trupele tramise de generalulu imperialu érá o céta de asasini, care i strapunge inim'a hotiesce, i taia capulu, lu-rostogola la pamentu ⁽⁹⁵⁾ . . .

Cá de tresnetu isbita nenorocit'a dómna, aflandu de perderea unicolui ei spriginu pe pamentu, nu sciá ce sè faca? in cotro sè fuga? Cu sufletulu ingrozitu de atâte primejdii, ea si-asteptá pe fia-ce minutu mórtea de la selbaticii dusmani ai sotíului ei . . . Câte va mai fi suferitu nefericit'a femeia, cum se va fi stracuratu din inchisóre si din ghiar'a ucigasiloru de Unguri, nu putemu cu sigurantia spune.

La 1602 septembrie ea érá libera impreuna cu Nicolae si Florica in Brasiovu, daruindu bisericeii St. Niolae din Schiai de acolo satulu Micsiunescii din judetiulu Ilfovu „in fati'a poporului adunatu si a tuturoru preotiloru si slujitoriloru bisericeii“ ⁽⁹⁶⁾. Trista ea

⁽⁹³⁾ Bethlen t. V. 37, 39, sustine, cá dupa invingerea de la Gorosláu Sigismundu ar fi dusu pe Stanca si pe copíii sei in Moldov'a; cá Mihaiu aflandu de acést'a neomenósa fapta, ar fi tramisu la elu scrisori prin unii din credinciosii sei: cá sè nu ridice viétí'a unicolui seu fiu si sociei, si sè le dea libertate, cáci elu i fagaduesce, cá gonindu si biruindu pe Nemti i va redá éراسi in stapanire Transilvani'a; si in fine, cá aceste scrisori, cum dicu unii, s'aru fi prinsu si dusu la Basta. Alti autori mai adaugu, cá din Moldov'a famili'a lui Mihaiu s'a espediatu la chanulu tatarescu, unde a si muritu. Cá aceste pareri sunt nefundate, vedi mai la vale si studiulu nostru „Familia lui Mihaiu Vitézulu“, Bucur. 1874.

⁽⁹⁴⁾ Stavrinós 318.

⁽⁹⁵⁾ Stavrinós, 318—320. — Spontoni 171—172. Bethlen V. 44—46. — Bisseliu, l. c. p. 167—171. — Thuan, l. c. 246. — Chronica anonima, in Magaz. Ist., IV 300. — Lorchanus, op. cit. 68.

⁽⁹⁶⁾ Actulu de daniá scrisu romanesce in Brasiovu (Papiu, Thes. de monum., I 385—387) pórtá dat'a de la facerea lumii 7110 septembrie 28, érá de la nascerea lui Christu 1602. Un'a din aceste cifre inse trebue sè fia gresita, cáci 7110 septembrie coresponde anulú 1601, pe candu la 1602 septembrie coresponde

trecù apoi cu Florica peste munti in Tiér'a-Romanésca, ér Nicolae Voda se duse la Curtea din Viena ⁽⁹⁷⁾ pentru a cere tronulu si averea de care fusera jefuiti mum'a si parintele seu ⁽⁹⁸⁾.

Abatendu-se pe la monastirea Cozia, Stanca gasi inca in viétia pe mum'a lui Mihaiu. O carte de dania a acesteia ne descrie intr'unu modu dramaticu si fórte naturalu scen'a intrevederii loru, si mahnirea de care erau cuprinse dupa atâte bogate reutâti si suferintie trecute:

„Eu rób'a Domnului Is. Chr. calugariti'a Theofana, mum'a raposatului Mihailu voevoda din tiér'a rumanésca, vietuiutu-am viéti'a cestii lumi desiarta . . . pëna ajunsiu si la neputinti'a betraneticloru méle si la slabiciunea mea in svânt'a manastire in Kozia . . . aciisiu me ajunse si véstea de svrasirea di-

7111 septembrie. Noi inclinàm a crede, cà actulu este datu in 1602 septembrie si cà scriitorulu actului a ignoratu regula chronologica, dupa care 5509, ér nu 5508 se adauga pentru lunile de la septembrie pana la decembrie, la anulu de la Christosu, spre a formá velétulu de la crearea lumii. Sigilulu dómnei Stanchii ce se vede stampatu pe unu patratu de charthia si lipitu cu céra, are o cruce mare; in drépt'a ei semilun'a; in stang'a sórele, impregiuru inscriptiunea: „Stanca Gospoja.“ (Cu slove cirilice.)

⁽⁹⁷⁾ I. Lorchianus, Ungarische Chronologia, oder Historische beschreibung, Cöllen, 1605, dice cà 'n 1603 *socia lui Mihaiu* impreuna cu fiulu seu a venitu la Viena si a dobënditu permissiune, de la Archiducele Mathias de a caletori la imperatulu in Praga. Acést'a este adevératu numai in câtu privesce pe Nicolae Voda cu socia lui Anca, càci Stanca in acelu anu se aflá in tiér'a romanésca.

⁽⁹⁸⁾ Ms. la Hevenesi, ap. Sincai, II 290--1: „Ce a datu Dómn'a lui Mihaiu voda lui Menhard Bogati, cá sè i le tina, sunt aceste: trei mintei cu scofiù de auru si captusite cu soboli; unu asturcanu fórte frumosu insielatu, infrênatu cu sarsamuri tintuite cu pietre scumpe, care calu l'a datu dupa aceea Bogati lui Ladislavu Giulafi; unu lantiu de auru, ce platea o mia de galbeni, o bâta fórte frumósá ce o cumperase Mihaiu Voda din Tierigradu cu o mia de florinti nemtiesci. Pentru întórcerea acestora tramisese Petrasco feciorulu lui Mihaiu Voda porunca imperatésca in Ardélu a supra lui Menhard Bogati, cá prin commissarulu Cransieneg sè le póta dobëndi. Ci Bogati a daruitu pe Cransieneg cu cupe si scafe de argintu, si orbindu-lu cu darurile, nemica a intorsu lui Petrasco.“ — Despre Nicolae Voda vedi: I) Liber. annalium raptim scriptus per Michaelém Weyss, ap. Trauschenfels, op. cit., p. 201 care sub anulu 1608 dice: „captivanter Albae Juliae aemuli Radulii: Petrasko Wayvoda, filius Michaelis vayvodae, Logofet Stoikicza, Camarás Mihály etc. — Totu acolo, p. 233, 234. — II) Tagebuch des Peter Banfi, l. c. p. 251; — III) Georg Kraus, Siebenbürgische Chronik, Wien 1862—64: I, 20, 195, 196, 211.

leloru dragu fiului meu Mihailu voevodu, si de saraci'a doornisa. si a coconiloru dómnei lui, priin tierele straine. Fui de plângere si de suspine diu'a si nóptea. dupa céia cu vrérea si cu ajutorulu domnului diin ceru si cu rugaciunea cinstitiloru parinti in di si in nópte. si plângerea mea si suspinele saraciei loru de tîrele straine. doara svânti'a lui diin naltulu ceriulu a auditu si s'a milostivitu, de iau scosu diin tîrele straine, in tiér'a de mosteniá. si mai vratosu a cugetatu la svânt'a minastire in Kozia pentru batran'a si jalnic'a a loru maici. si déca sa adunaru unii cu alalti mare plîngere si suspinu fu intru ei de jalea fiu sau Mihailu vod. si pentru patim'a loru ce-au patitu priin tiarale straine. dóamn'a Stanca, si fiu seu Ionu Nicola vodu, si fiesa doorn'a Florica. fu dupa acéia întrebare intru eale, cine cum a petrecutu. grai dooamn'a Stanca *cum am patitu noi, maici, si nu pati nime de rud'a noastri. dari milostivi'a ta maici, cum ai petrecutu, maic'a dise, cu multu focu, de mórtea fiu-mieu, si de jalea domniiloru voastre. iar de catri svant'a manastire am haru dragului domnu, diin ceru, si multiemescu parintiloru, diin svânt'a manastire, c'am avutu pace, rapausu, si cautare, de milostivele loru, la nevo'a mea. diseri domni'a loru, multiemim si noi milostiveloru loru, pentru milostivi'a tea, càci ai avutu cautare de ei . . .*“⁽⁹⁹⁾

De la Cozi'a Dómn'a Stanca, sdrobita de nespusa si nemangaiata durere, se retrase la Râmniculu-Vâlcii, petrecëndu restulu putineloru dile ce-i mai remanea in acte de pietate, si resgândindu la tóte restristele trecute, cari se resfrangeau cá nisce umbre sangerate in oglind'a inimei.

Ea maritá in 1603 pe fiic'a sa Florica dupa Clucerulu Preda din Greci (numitu si Floricoiulu), fiulu lui Papa logofetulu de la Greci si nepotu lui Mitrea vorniculu ⁽¹⁰⁰⁾.

In 1604 cium'a, care secerá cumplitu Ardélulu ⁽¹⁰¹⁾ si se 'ntinsese si in tiér'a-Ro-

⁽⁹⁹⁾ Cartea de dania cu dat'a 1602 noembrie se afla in arch. stat. din Bucur., doc. mrii Cozia. E publicata si in Tesauru de mon. ist. a dlui Papíu, I 389—390, dar sub dat'a gresita de 1603 noembrie.

⁽¹⁰⁰⁾ Chrisovulu lui Matheiu Basarabu din 1643, la arch. stat. doc. mrii Bistritia, leg. nr. 6. — Idem alu lui Alesandru Iliasiu, din 1616, doc. mrii Cozia, leg. nr. 24. — Idem alu lui Radu Sierbanu Bassarab din 1608 in „Traianu“ nr. 58 din 1870. — Chronic'a anonima in magaz. ist., IV 313: „taiatu-au (Leonvoda) si pe Adam Banulu acolo in tabara, si pe Preda Floricoiulu din Greci.“

⁽¹⁰¹⁾ Simon Nösner ap. Trauschenfels, op. cit. p. 63. — Simon Czauck totu acolo p. 122; Mich. Weiss

manésca, o repuse . . . Simtindu-se aprópe de mórte, ea darui mosi'a Plavicienii sf. episcopii din Râmnicu (¹⁰²), unde se si inmormentà (¹⁰³).

Asta-di nici o lepede, fia câtu de inne-grita séu stirbita de timpu, nimicu nu mai amintesce caletorului opritu in colind'a-i iscoditóre la acestu cuviosu locasiu, despre o fin-tia alésa, buna, blanda, supusa, incununata de virtuti, angeru de muma, si martira pentru sotiulu si tier'a sa . . .

P. S. La monastirea Caluiu de peste Oltu, — fundatiunea familiei Buzesciloru, se afla portretulu muralu alu Dómnei Stanchii: o figura melancolica si dulce, plina de inteligintia, in costumu de dómna, cu o coróna pe capu, haina de stofa rosia brodata cu auru, iacá de bana alba cu puncte negre. (Albumulu dlui Odobescu.)

Viena 25 decembre 1876.

Gr. G. Tocilescu.

LEULU DIN CARPATI.

Unu leu adormise in codrii umbrosi,
In codrii umbrosi din Carpati; $\frac{1}{2}$
Dormi dile multe si anii-i frumosi,
Treceau peste dinsulu visati.

Vediendu venatorii pe leulu dormindu,
Gramada la elu navalescu;
Cu totii de-odata ei arculu intindu,
Si lacomi la prada tintescu.

Dar tragu de departe, cá inima n'au,
Sè stea mai aprópe de leu;
Si dau pe 'ntrecute, cu arcele dan,
Sagetile plóua mereu.

l. c. p. 157. — Spontoni, op. cit., p. 200: „Nella Transilvana Provincia in tanto, ov' erano seguiti con tante straggi vary, e tristissimi Fath' d'arme, essendosi già l' Aria corotta, *faccvasi sentire la Peste* con istrana mortalità.“ Chronicon-Fuchsio-Lupino-Oltard. etc.

(¹⁰²) Ea daruise inca din 1598 alte mosii manastirii Mihaiu-voda din Bucuresci, cea zidita de sotiulu seu. Vedi crisovalu citatu la not'a 14. De asemene manastirii Snégovu, schitulu Turbatii de langa manastire; in biseric'a schitului se afla portretele dómnei Stancái si a lui Mihaiu voda fórte grosolanu lucrare. (A. Odobescu, câte-va óre la Snégovu, loc. cit., p. 366.

(¹⁰³) Crisovalu lui Alessandru-voda din 1693, Condie'a mreloru, ditr. Dimbovitia, p. 178 la archiv. statului: „Mosi'a Plavicienii au fostu data si adaosa la Sf. episcopia de dómna Stanca pentru poména unde *zacu ósele ei*.“ — Idem criso. lui Constantinu Sierbanu (Iârnu), aceea-si condica fil'a 173. — Idem cartea lui Maresiu banu, fil'a 175.

Atunci o acvila plitindu prin eteru,
Zaresce pe micii pigmei;
La regele-frate se lasa din ceru,
Atinge-lu cu arip'a ei.

Trezindu-se leulu racnesce turbatu,
Dar nu se ridica din locu;
In giuru elu privesce cu ochiu de 'imperatu,
Si ochii-i se scalda in focu.

Si fugu venatorii cuprinsi de fiori,
Le tremura inim'a 'n pieptu!
In urma nu cauta acei venatori,
Sè védia pe leulu desceptu.

Si leulu de-atuncia la pânda s'a pusu,
Uitandu-si cu totulu de somnu;
Ér acvil'a-sora sioptesce de susu,
Vorbindu cu alu Muntiloru domnu:

„Pazesce-ti mosi'a si nu mai dormi,
Cá tu esti aicea stapânu!
Si candu venatorii de nou voru veni, —
Sè-i spulbere leulu românulu.“

1876.

I. Al. Lapedatu.

MIRÉSA PENTRU MIRÉSA.

— Comedia in trei acte. *) —

Persónele:**)

Nicheforu Goronu, proprietariu betranu dlu C. Constantinu.
Veronica, fic'a lui, dr'a Livia Pascu.
Aureliu Iustinianu, avocatulu tineru, dlu A. Tuculia.
Arcadiu Sempronescu, ingineriu tineru, dlu I. Becinéga.
Ioanu Cicarescu, septemviru pensionatu, dlu A. Lupu.
Virginia, fic'a lui, dr'a Cornelia Stolojanu.
Jeronimu Movilescu, fostu vice-comite, dlu And. Pesteanu,
Cleopatra, soci'a lui, dn'a Cornelia Brediceanu.
Simeonu Ilutianu, jude administrativu, dlu I. Iulianu.
Rucsanda, soci'a lui, dr'a Octavia Stolojanu.
Tarquiniu Superbu Ulpianescu, cancelistu notar., dlu S. Popetiu.
Stanu, servitoru la Goronu, dlu Virgiliu Thomiciu.
Gafia, servitóre totu acolo, dr'a Catinca Pesteanu.

Actiunea se petrece in timpulu presinte, la mosi'a lui Nicheforu Goronu.

*) S'a represintatu pentru prim'a-óra la 2/14 octomvru 1876, in Lugosiu, de catra reuniunea romana de cantu si musica de acolo.

**) Si cum au fostu impartîte rolurile la acea represintatiune.

Actulu I.

(Unu salonu mobilatu elegantu, in stang'a, drépt'a si in fundu usi.)

Scen'a I.

Stanu si Gafia.

(Amendoi tagasiescu.)

Stanu: (In costumu romanu tieranescu.) Buna deminétia, lelica draga! Tiucu-ti ochii si-o sprincéna, cà frumosica mai esti! Asiá me taia ceva in inima caudu te vediu, par' c'asiu vedé unu ciocanu de rachia.

Gafia: Fugi de-acolo, rachiosule si nu vorbí a-tâte verdi uscate!

Stanu: N'ai ce te mirá déca nu vorbescu cu procopséla, cà celu ce te vede pe tine usioru si-perde mintile.

Gafia: Mai alesu déca nici n'a pré avutu! Fugi de acolo! (Stanu se departa, inse se prinde cu man'a de unu fotelu; Gafia pravuindu mobilele, lovesce pe Stanu peste degete.)

Stanu: (muscandu-si degetele.) Auleo!

Gafia: Fugi de-acolo, cà éra te lovescu. (Stanu fuge, Gafia totu dupa elu, pravuindu totu acele-si mobile, pe langa cari trecea elu.)

Stanu: (oprindu-se) Destulu, destulu, lelica! Dimpreuna cu pravulu, acusi me scoti si pe mine din casa! Gafio draga, én sè stàm u odata strimbu si sè vorbimu dreptu! Pentru ce nu vrei tu sè me iubesce?

Gafia: Pentru cà esti unu prostu si jumetate. Scii acuma?

Stanu: Gafio, sufletulu meu! Nu me batjocorí asiá! Faca-ti-se mila de mine! Dà-mi o sarutare! (Se apropia de ea si i intinde gur'a.)

Gafia: (se apropia de elu, ca si candu ar voi sè-lu sarute; dar i pisca vârfulu nasului.) Na!

Stanu: (ametitu) Brr! (Pe strada se aude sgomotu mare, voci ragusite, renete si cantece nearticulate.)

Gafia: (esîndu) Pune-ti poft'a 'n cuiu, baditia! (Ese pe usi'a din fundu.)

Stanu: (singuru) Sierpóica ce esti! Paguba cà e asiá hartiagósa. Cà-i frumosica, sîret'a! De n'ar fi ea, de multu m'asiu fi rentorsu la satulu meu, de unde m'a adusu domnulu Nicheforu. Cà nu-mi pré place dieu mie p'alice! Dar pentru o féta frumósa ce n'ai mai suferí!? (Sgomotulu de pe strada se repetiesce. Stanu fuge la ferésta sè védia ce se intempla acolo?)

Scen'a II.

Goronu si Stanu.

Goronu: (intrandu) Ce scandalu-i acela pe strada, mei?

Stanu: Niste tineri, cari tocmai a séra si-au capetatu stipendíile, mergu din birtu catra casa.

Goronu: Ce bine, cà nu toti stipendistii nostri sunt asiá! (Lui Stanu:) Mei Stane!

Stanu: Audu.

Goronu: Ti-spunu o veste buna.

Stanu: Dóra vrei sè-mi urci plat'a? Dieu bine-a fi, cà tocmai vreu sè-mi cumperu unu cogiocu in têrgulu de la Lipova.

Goronu: Ba.

Stanu: Séu dóra voiesci sè-mi maresci mesur'a de rachia. Fórte bine faci! Sè me credi, cà déca beu numai câte unu paharu — cá pan'acuma — mi-vine si mai mare sete.

Goronu: Nu, nu! O veste mai mare.

Stanu: Apoi io veste mai mare nu potu sè-mi intipuescu, cà dóra nu vrei sè-mi dai de nevésta pe Gafia!

Goronu: Vomu vedé acusi mai tardiu. Dar acuma n'avemu timpu sè vorbimu de-aceste! Asculta dara ce vreu sè-ti spunu, si-apoi fă-te totu urechi!

Stanu: Cà unu magariu, domnule déca vrei. Sè fíu vrednicu sluga alu dtale.

Goronu: Tocmai acuma am primitu niste scri-sori de la posta, cari mi-vestescu, cà in curendu o sè am niste óspeti la diu'a numelui meu.

Stanu: Atât'a totu! Óspeti! D'apoi cà-di óspeti avem noi a dese ori. Abiá alalta eri s'a dusu unulu, séu mai bine: „l'au dusu“, pentru cà elu nu sciea nimica de sine candu lu-asiediaranu in carutia. Cu tóte aceste inse totu-totu m'a sarutatu. Si acuma mai simtiescu urmele.

Goronu: Nu asiá óspeti o sè ne vina acuma.

Stanu: Dar ce?

Goronu: De cari n'au mai fostu la noi.

Stanu: Cà dóra nu vine imperatulu?!

Goronu: Nu! Dar asteptu domni mari!

Stanu: N'am vediutu de aceia, dar gândescu, cà si ei voru fi ómeni cá noi. Apoi i-omu primí cum omu sci mai bine.

Goronu: Tocmai pentru acésta vreu sè vorbescu cu tine.

Stanu: Dóra eu sè-i primescu?

Goronu: Ba, ci numai sè te invetiu cum se vorbesce cu astu-felu de domni mari, cá sè nu patiescu rusine cu tine.

Stanu: Insedar ori ce incercare, domnule. Cu mine nu vei scóte nimica la cale.

Goronu: Cum asiá?

Stanu: Asiá, cà — precum am auditu — domnii nostri cei mari vorbescu totu numai nemptiesce si un-guresce; éra eu nu scíu decátu romanesce. Prin urma-re dara, nu e chipu, cá eu sè me potu intielege cu ei.

(Va urmá.)

Iosifu Vulcanu.

SECRETELE CASTELULUI.

— Romanu, de XAVIER de MONTÉPIN. —

(Urmare.)

Fati'a frumoasei fete se ilumina, ochii ei straluciau.

— Eram de totu sigura de ast'a, — cugeta ea; apoi adause cu voce inalta: — Inse deca marquisulu e nevinovatu, si deca capitanulu scie acest'a, pentru ce lu-tine prinsonieru?

— Pentru ca a primitu ordinu de la domnulu locotenentu civilu.

— Dar acest'a e unu ordinu nedreptu.

— Nu vreu se sustinu contrarulu, dar acest'a nici nu privesce de felu pe Denis Robustel. Acestu omu si-indeplinesce oficiulu, si face bine. De cumva locotenentulu civilu l'ar tramite aice se ne lege pe noi, pe tine si pe mine, elu ne-ar lega pre bine, si ar fi in dreptu; intielegi? De altminte n'am ce me intrista multu de marquisulu Saint-Maixent. Elu va capeta o cina asiá de buna, incatu va se-si linga degetele pana 'n cote, si m'asiu remasi, ca — devenindu liberu — elu va vini erasi se ne vedea.

Iulia devini rosia. Fara se raspunda tatalui seu, ea trecu pragulu salei mari si merse ca se asiedie buteliile pe mes'a mica, langa care statea Saint-Maixent si Denis Robustel.

— Traiesca Dumnedieu! domnule marquis! — striga capitanulu cu unu entusiasmu sinceru, — privesce aceste sticle! sunt ele destulu de pravuite, cochetele! Sunt ele destulu de delicatu incungiurate pana 'n gatu intr'o retiea desá de pandia de paingini! Ah! ce sticle frumoase, ce sticle frumoase!

— De siguru sunt frumoase, — response Saint-Maixent; — dar se-mi permiti, capitane, mie care nu sum unu beutoru ca dta, ca se-mi rezervu tota admiratiunea pentru man'a cea frumoasa, care ni le servese.

Sub foculu acestei galanterii banale, careia tonulu convinsu alu marquisulu i dadea o valore ore-care, Iulia Chadorant simti pentru prim'ora in vietia o simtire de betia delicioasa, care o facu confusa.

Acesta emotiune fu caus'a fara 'ndoiela, ca — pana candu capitanulu destupa cu delicatetia un'a din venerabilele butelie, tiner'a copila nu avu presinti'a de spiritu d'a-si retrage man'a mica si delicata, dar putinu cam rosia, din a cavalerului indresnetiu, care o apuca si o incerca de sarutari.

Dar in urma o retrase, peste doue seu trei secunde, inse pre incetu si ca si cu parere de reu, si cu niste pasi nesiguri se duse catra unu credentiu, ca se ieie niste pocale, pe cari le si aduse.

— Caldur'a e nadasitore, domnule marquis, — dise capitanulu, — si dupa parerea mea nimica nu insetza mai tare decatu pravulu de pe drumulu tierii. CREDU, ca nu vomu face reu, de cumva numai decatu vomu goli un'a seu doue sticle, asteptandu cin'a care pare-mi-se ca va intardiá putintelu. Vinulu e rece, se bemu!

Si fara se astepte aprobarea gentilomului, a probare care de altminte nu-i parea indoiós'a, Denis Robustel umplu cele doue pocale, radica alu seu pana la inaltimea ochiului ca se admire colorea frumoasa de rubinu curgetoru alu vinului destupatu, lu-apropia de nari, spre a-i mrosi parfumulu, apoi —

dupa ce a gustatu cu sensualitate aceste placeri introductore — esclama:

— Intru sanetatea domnului marquis!

— Ti-multiamescu cordialminte, scumpulu meu capitanu, — response Saint-Maixent; — dar este o alta sanetate, de o mia de ori mai pretiosa decatu a mea, si pentru care voiu inchina mai antaiu pocalulu. Eu beu pentru frumos'a nostra ospetarésa!

Elu goli pocalulu seu cu o singura inghititura, si adause:

— Ti-spunu, pe onorea mea de gentilomu, ca in salonele din Paris, in cele din Versailles, si chiar la rege, sunt putine dame, cari se pota rivaliaa in gracia si frumsetia cu domnisió'a; nu este nici una, care se fia mai incantatore!

Acesta lauda forta mare, din gur'a unui tineru si stralucitu domnu, riscá tare a semena o ironia reu ascunsa; dar ea fu pronunziata cu o aparintia de sinceritate atatu de mare, cu unu astfelu de accentu alu convinctiunii, incatu fumurile falei nascende se suira in capulu Iuliei, si chiar insu-si Denis Robustel privi cu unu felu de superbia fet'a ospetarului, ca se scia cum sunt facute damele frumoase din Paris, din Versailles si din curtea regelui.

— Mititica asta in adeveru e gentila, — gandí elu dupa ce o privi. Dar totusi, eu mi-am intipuitu principessele si ducessele multu mai imposante decatu acest'a.

Gendarmii calareti intrara in acelu momentu in sal'a cea mare, dupa ce si-legara caii si alu marquisulu sub unu siopru mare, care serviá de grajdu si se deschidea spre curtea din laintru. Jacquinet, remanendu inderetru, le impartia nutrementu de ajunsu.

Saint-Maixent se 'ntorse catra soldati.

— Fratiloru, — le dise elu, — eu sum caus'a involuntaria, ah! de totu involuntaria, ale osteneleloru ce v'au frantu adi. Vreu se ve respatescu. Face-ti-mi placerea, cu iertarea domnului capitanu, d'a primí acesti trei louis, ca se beti in sanetatea mea!

Unulu dintre soldati, prin o privire grabnica, intreba pe Denis Robustel.

— Nu-i nici o pedeca, — response acestu din urma. Ve autorizeseu din tota anim'a d'a profitá de liberalitatile dlui marquis, dar — bagati de sema — ca nu cumva serviciulu si ordinulu se suferu ceva.

— Traiesca domnulu marquis! — strigara gendarmii toti de odata.

Se adusera din pivnitia multe sticle cu vinu rece; si soldatii — scotiendu din busunarele loru niste carti de jocu unse, ca se li treca timpulu pana la cina — ocupara locu langa o mesa lunga in cealalta parte a salei.

Iulia, pe care tatalu-seu o chiama strigandu, ca se-i ajute a frige puii si a pregati sup'a de raci, parasi sal'a suspinandu si promitiendu-si a revini catu mai ingraba.

Saint-Maixent, incependu se bea din vinulu de Beaune, care in adeveru era perfectu sub tote raporturile, rennoi convorbirea cu Denis Robustel, si dadu doveda d'asiá libertate de spiritu, cate odata si de o veselie atatu de sincera: incatu capitanulu se intari totu mai multu in convingerea sa de nevinovati'a prinsonierului seu.

— Unu gentilomu, care nu si-ar simti capulu pre solidu pe grumadii sei, — si-dicea elu, — n'ar pute se fia intr'atata lipsitu de ori ce preocupatiune

neplacuta. Nimene nu ride, decâtu numai cu vêrfulu budiiloru, candu are dreptu orisonu palosiulu si butuculu. De siguru acestu marquis tinern e unu omu fôrte galantu si unu tovarasiu fôrte veselu. Mai cà asi respunde de elu; dar totusi voiu grigi de elu cu acel'a-si zelu, cà si candu ar fi seversitu tôte crimele de cari este acusat.

Cam peste jumetate de ôra Iulia se rentôrse, si erá si mai frumôsa decâtu in momentulu in care amu vediutu-o esîndu a indepliní ordinile parintelui seu.

Jun'a copila gasi timpu, fara a periclitá bun'a reesire a *ragouts*-ului concrediutu ingrigiriloru sale, cà sê se furisiese in odai'a ei si sê imbrace in câte-va minute frumôs'a-i toaleta de dile de serbatóre. Afara de aceste si emotiunea duplicá stralucirea indatinata a pelitiei sale, si facea in adeveru picant'a sa frumusetia aprópe aristocratica. Ochii ei mari stralucitori si fragedi, de jumetate inveluti de lungile sale gene, oferiau unu farmecu inesprimabilu.

O privire a marquisului o facú sê pricepa, mai bine decâtu vorbele, câtu o affá elu de seducátore.

Iulia intinse pe mesutia unu mesaiu frumosu cu coltiuri vênete, care mirosiá a cimbru si brebenei. Puse pe acelu mesaiu niste taiere frumôse de jumetate-portielanu cu flori pistritie, si totu felulu de argintarii ce avea „Armele Franciei.“ Puse patru lumine in niste tinetóre de arama lucitóre cá aurulu, si dupa aceste pregatiri, Vilelmu Chadorant, falosu de importantia cá unu otelieru de casa princiaru, si incinsu cu o zadia alba fôrte mare, care i ajungea pana la gátu, intrá aducêndu unu vasu de cositoru, care par cá erá de argintu, si din care esiau niste aburi ce promiteau unu ce bunu, pregatindu satisfactiunile gustului prin bucuriile mirosului.

Nenea Vilelmü s'a intrecutu pe sine. Cin'a fu escelenta, vinulu fôrte bunu, si se prelungi mai pana la diuce ôre sér'a.

Denis Robustel, care nu mai tinea minte de obosél'a sa candu erá la mésar si avea langa sine butelii inca pline, ar fi continuatu cu tóta placerea siedinti'a, dar Saint-Maixent nu mai ascultá decâtu fôrte distrasu vorbele lui; elu uitá a-si golí pocalulu; pleopele lui se lasau (de siguru fara vointi'a lui) in josu, si capulu seu ingreunatu i se inchiná pe peptu.

Capitanulu observá acésta semi-somnolentia.

— Mi-se pare, cà domnulu marquis este cam obositu, — dise elu.

— Ti-marturisescu, cà in adeveru me simtiu fôrte obositu si sum fôrte somnorosu, — respunse Saint-Maixent.

— Cu atátu mai bine, càci indata te vei culcá, domnule marquis, vei dormí dusu, si mane in diori de di vei puté continuá calea intaritu si bine dispusu. Cu iertarea dlui marquis, vomu plecá de odata cu sórele resarindu, spre a profitá de recórea deminetii.

— Pré bine, capitane! Fà-mi dar placerea, te rogu, sê te ingrigesci de odai'a mea; càci, precum vedi, eu adormu pe scaunulu meu.

Denis Robustel aredicá pentru cea din urma ôra pocalulu la budiele sale, si parasindu mésar, nu fara parere de reu, chiamá la o parte pe Vilelmu Chadorant, spre a-i dá câte-va instructiuni relative la odai'a prinsonierului.

Pana candu aceste dóue persóne importante vorbiau cu voce lina, Saint-Maixent se sculá de pe scaunu obositu.

Iulia, a carei cautatura plina de langóre amorósa se 'ntelní mai fara 'ncetare cu a lui, sub totu decursulu cinei, se affá la doi pasi de elu.

Elu o imbratisiá iute, o strinse la anima, intimpinandu o resistintia pré mica din partea ei, si sarutandu fati'a ei cá de catifea, siopti aceste câte-va cuvinte in urechi'a-i mica :

— Te adoru . . . scapa-mi viéti'a ! — Imbéta pazitorii, si la miédia-nópte ada-mi chei'a portii mari! Face-vei asta?

— Da . . . siopti jun'a féta cu o voce care semeaná a unu suflu, — voiu face.

V.

La culcasiu.

Acésta convorbire grabnica intre marquisulu si Iulia abiá sê fini, candu Denis Robustel si Vilelmu Chadorant se 'ntórsera éراسi catra ei, dar deja Saint-Maixent si-retrase man'a, si tiner'a copila, inchinandu-si capulu cá sê ascunda mai bine tulburarea sa mare ce o cuprinse, pareá a se absorbí de totu in ocupatiunea importanta d'a luá de pe mésar buteliile golite.

Saint-Maixent si-suciá cu o mana distrasa in aparintia capetele lungelor sale mustetie blondine, fluierandu cu vêrfulu budiiloru sale o aria de moda, par cá ar fi voitu sê se tina desteptu.

Soldatii gendarmeriei, siedindu totu la mésar mare, continuara joculu loru de carti fara sgomotu si nevorbindu mai nimica, din respectu catra mai-marele loru si in deosebi pentru prinsonierulu loru.

Capitanulu pasi inainte.

— Domnule marquis, — dise elu, — odai'a e pregatita, si de cumva vei binevoi a-mi permite, voiu avé onórea a-ti aretá calea.

— Dar cum sê nu! . . . te rogu . . . — respunse Saint-Maixent. Decátu me puni in mare confusiune pentru ostene'l'a ce-ti causezu.

Denis Robustel luá de pe mésar o lumina si deschise calea, dupa ce a facutu soldatiloru sei unu semnu, pe care aceia lu-pricepura fôrte bine, pentru cà unulu din ei se sculá numai decâtu si se puse a formá unu felu de paza dupa ei.

Marquisulu erá unu omu mai bine deprinsu, decâtu sê-i scape din vedere acésta dispositiune strategica. Elu vediu tôte bine, dar se prefacú a nu bagá de séma nimica, si prefacêndu-se de nou a pasi nesiguru, cu fizionomi'a unui omu invinsu de somnu, urmá capitanului, inaintea caruia mergea nenea Vilelmu Chadorant.

Ospetari'a „La armele Franciei“, cá mai tôte ospetariile din proviucia din acele timpuri, se compunea numai din parteru si primulu etagiu.

Acestu primu etagiu continea odáile destinate pentru caletori. Unu felu de galeria acoperita, tinuta de ambele margini cu câte o grathia cu stâlpi, serviá si dominá de catra curte, de-a lungulu edificíului.

La capetulu curtii, in stang'a, caii mancau fênu sub sioprulu, care serviá cá grajdu. La cealalta parte, in fati'a sioprului, o pórtá in paretele gradinei se deschidea spre marea gradina de legume.

Saint-Maixent cunoscea acele impartiri din laintru multu mai bine, decâtu cum ar fi pututu spune Denis Robustel, de ôra-ce caletorulu amintitu de Vilelmu Chadorant, si carele trei dile mai nainte

a petrecutu câte-va ore in ospetaria, in adeveru nu era altulu decatu insu-si elu.

Sosindu in mijloculu galeriei, la unu semnu alu ospetarului, capitanulu deschise o usia si se retrase cu trei pasi, spre a lasa pe Saint-Maixent ca se mergea inainte; acest'a lu-saluta cu man'a si suriindu, apoi intra in o odaia mare mobilata simplu cu unu patu de forma antica, cu o masa mica si patru scaune.

Nici o tapiseria nu astupa dinaintea ochiloru varurita sura a partilor; perdelele patului si ale ferestei erau din pânza zugravita cu persoane ce infatisiau scenele pastorale diu „Astrée.”

Scandurile de bradu abia gilluite, cari formau padimentulu, se miscau la cea mai mica atingere intr' unu modu putinu asiguratoru, si scartiaiau cumplitu sub cea mai usiora apesare a piciorului.

— Culcusiulu e modestu, — incepu Denis Robustel, — dar patulu e bunu, si domnulu marquis va binevoi a se acomoda pentru o nopte.

— Nu pre sum alegatoru si ori unde me afli bine, — response gentilomulu.

— Odaia mea se afla langa a domnului marquis, — continua capitanulu. Eu dormu forte usioru, unu siorece ne destepa din somnu. De cumva dora din intemplantare domnulu marquis va ave la nopte trebuintia de ceva, lu-rogu se binevoiesca a me chiama. Eu voiu audi si siopt'a prin acestu parete despartitoru, mai subtile decatu o pânza de paingenu, si mi-voiu face placare si datoriu a indeplini ordinile dtale.

— Fii convinsu, scumpulu meu capitanu, ca nu voiu ave trebuintia de nimica, si voiu dormi dusu.

— Mi-pare bine de acest'a, nu pentru mine, ci pentru domnulu marquis, caruia mi-permitu a-ti pofti nopte buna!

Denis Robustel, a carui comportare, precum se vedea, se redica la inaltimi in adeveru suprindietore, asiedia lumin'a pe masa mica, saluta erasi si esi cu spatele inainte, ca se nu faca necuviintia d'a intorce dosulu catra nobil'a persona, de care avea onorea se grisesca.

Elu inchise dupa sine usia odaii; dar, plinu de incredere in precautiunile ce avea se observe, nu credi trebuinciosu d'a face prinsonierului seu injuria d'a inchide usia din afara.

Marquisulu asculta cu urechia atenta si retinendu-si resuflarea.

Elu tresari de bucuria candu fu siguru, ca capitanulu nu intorse cheia in incuietore.

— Totulu e pre bine, — siopti elu. Stenu'a mea straluce mai frumosu decatu ori candu. De asta-data inca voiu scapa.

Inse acestu momentu alu bucuriei nu dura mai multu decatu unu fulgeru, si fatia prinsonierului si-schimbata indata espressionea.

Denis Robustel, dupa ce asiedia unu pazitoru pe galeria, in fatia usiei lui Saint-Maixent, se cobori erasi in parteru.

— Copii mei, — dise elu omeniloru sei, cu o pogorire binevoietore, care forma partea esentiala a caracterului seu, candu serba pe Bachus, — eu ve descoperu cu tota sinceritatea, ca prinsonierulu nostru mi-pare omulu celu mai galantu ce se afla in lume, si ca lu-credu mai putinu nevinovatu decatu voi seu mine; inse acest'a nu ne privesce. Nevinovatu seu peatosu, elu represinta pentru noi o suma ro-

tundiora de trei mii de livre, ceea ce in tote tierile, sunt bani frumosi. Deci trebuie se-lu pazinu bine... cu atentionile ce-i datorimu. Fabrice si Tomas se voru postu in strada, sub ferest'a odaii sale; Gilbert va sta josu la trepte; Jacques si Toussaint voru supaveghia in curte si nu voru perde din vedere galeria. Eta ordinulu: in casulu deca domnulu marquis ar incerca se fuga (ceea ce nu e probabilu, ma chiar e imposibilu), se-lu prindeti indata strigendu ajutoru, si deca din nenorocire incercarea lui ar fi incununata de succesu, si nu va mai fi nici unu altu mijlocu pacianu de a-lu prinde erasi, luati pistolulu in mana si sfarmati-i cerii respectuosu, inse fara indurare!

Iulia Chadorant, invelita in umbra in unulu din anghiuirele sale, asculta tremurandu acestu ordinu infricosiatu. Ea si-inchina pe peptu frumosulu seu capu si incepu se planga cu lacrimi caldi.

Totusi in momentulu in care Fabrice si Thomas esira din ospetaria, ca se se puna la paza in strada, conformu ordinului primitu, ea si-veni in ori si dadu in manile lui Fabrice o butelia forte mare de rachiu, dicendu-i incetu:

— Noptile sunt recoroce sub cerulu liberu, ia acest'a pentru prietenulu dtale si pentru dta, si capitanulu se nu scia nimica.

Cu tote ca butelia era forte mare, aceea disparu de minune in unulu din largile pusunare ale soldatului, care — ca se-si esprime galantu recunoscintia — puse trei degete pe gur'a sa si facu semnulu de a tramine Iuliei o sarutare.

Denis Robustel a esitu din sala de josu cu Jacques, Toussaint si Gilbert; puse pe toti trei la posturile respective, dupa aceea, indestulitu cu dispositionile ce a facutu, se urca in etagiulu primu, si-ocupa odaia ce-i era destinata, langa a marquisului, si dise lui Vilelmu Chadorant:

— E bine, nenisiorule, acuma se povestimu putintelu. Asia dara, ca'n noptea acest'a nu mai astepti caletori?

Vilelmu facu unu semnu negativu.

— Prin urmare, — continua capitanulu — presupunu, ca nu vedi nici o cauza d'a-ti inchide ospetaria!

— Nici decatu. Faceam asta mai de multu, de nu erati aci; in fia-care sera, la noue ore horcaiescu, si toti urmeza esemplulu meu.

— Pre bine. Cate usi are cas'a spre strada?

— Doue.

— Spre curte?

— Er atate.

— Si din curte spre campia?

— Numai un'a; nu vorbescu de port'a care conduce in gradina, fiindu acesta gradina incungiurata de muri fara porti.

— Va se dica cinci usi, prin urmare cinci chei; du-te numai decatu si le cauta; aduna-le tote, si adami-le!

— Dar, capitane, ce voiesci se faci cu ele?

— Chiar nimicu, nenisiorule. Decatu deca cineva e precautu, trebuie se bage bine de sema la tote, si eu voiu dormi mai bine simtindu cheile dtale sub urechi'a mea; mi-se va pare, ca mi-radiemu capulu pe cele trei mii de livre, promise atatu de liberalu de domnulu locotenentu alu politiei, si voiu ave visuri de auru, leganatu de acesta ilusiune dulce.

(Va urma.)

S A L O N U

Calindarul septemanei.

Dumin.	13 25	D. 1 aj. ort. cc. pp. Martin., Eulog.
Luni	14 26	cc. pp. Ausent., Maron, Avram. s. Fil.
Marti	15 27	s. ap. Onisim. s. m. Maior. p. Euseviu.
Mercuri	16 28	ss. mm. Pamfil, Valent, Seleuciu.
Joi	17 1	s. mm. Teod. Tiron imp. Marc., Pulch.
Vineri	18 2	s. p. Leon Rom. c. p. Agap. s. m. Piul.
Samb.	19 3	ss. ap. Archip, Filimon s. ma. Filotia.

Serisori din Bucuresci.

— 1/13 februaru. —

(Ceva din carnevalu. — Reconstruirea ministeriului. — Facultatea de litere si filozofia. — Societatea studentilor in medicina. — Instruirea in arme a noúei generatiuni.)

In numerulu pemultimu alu „Familiei“ vorbindu in parte si despre carnevalu, nu fui in stare a relatá nimicu despre balurile ce s'au facutu si se facu in carnevalu: si cá scuzá am disu, amabileloru cetitóre, cá pe la noi se facu multe — fórté multe baluri, inse, durere, cá tóte se facu numai sub masca . . .

In adeveru asiá este, inse scriindu aceste eu n'am tinutu contu si de balurile private, facute in clas'a inalta, ce au avutu locu si in carnevalu din astu anu.

Curiosu fiindu de a affá ceva si despre balurile private, — nu atátu pentru mine, cátu pentru stimabilele cetitóre, — umblai si cercetai despre ele pe cátu mi-fú cu putintia.

Éta-me dar in placut'a positiune de a puté scrie ceva despre carnevalu, de si cam tardioru, cáci carnevalu se finesce si cu dinsulu se inchidu mai tóte salele si salónele, ér amabileloru si eleganteloru dantiutóre nu le remane altu ceva decátu sè se odihnésca si sè cugete a supra valsului rapitoriu si a supra suveniriloru lasate de elu.

Totu ce potui affá e cá unele din cele mai splendide baluri fure date de DD: B. Boerescu, generalu Florescu si C. Boerescu, despre a caroru reesita e de ajunsu sè ne aducemu a minte numai de familiile in sinulu carora s'au petrecutu. Totu ce ne preocupa e ultimulu si splendidulu balu datu joi sér'a de Dnulu Gr. Sutzú, cu care s'a terminatu seratele ce le dedea in fiecare joi.

Pretutindenea pintre dame nu se audiá vorbindu decátu despre toalete de balu; chiar barbatii pareau cá nita pentru momentu norii ce acoperu orizontulu cu cestiunea orientului, candu arculu facea sè resune suavele acorduri a valsului.

Sè vorbescu si eu pucina toaleta si in resumatu sè citezu câte-va din acele — pucine ce affai — ce s'au portatu joi sér'a. La acestu balu toaletele albe dominau si erau mai tóte garnite cu flori si frundie de catifea. Dsiór'a Adina P. Ghica, dsiórele Florescu in toalete subtiri albe cu cardinalu, totu asemenea si gratiós'a dsióra Sofia Esarcu, cari prin amabilitatea loru a captivatú atentiunea tuturoru. Dn'a Gr. Sutzú portá o pré frumósa rochia alba de fail, garnita cu albastru, frundie de catifea si dantele. Dn'a Natalia Filipescu avea o deliciósá toaleta albastra, cu ghir-

lande de flori. Dn'a de Herz (n. princip. Dim. Gr. Ghica) portá cu multa gratia o rochia alba de fail cu totulu brodata, formandu unu feliu de dantela pré frumósa. Eleganti'a cunoscuta a dnei P. Gradisteanu si a dnei Maria B. Boerescu, me dispenséza de ori ce detaliuri si e de ajunsu a spune cá cea d'antáiu portá o toaleta albastra, mai de totu acoperita cu ghirlande de frundie, si cea de a dóu'a o toaleta de fail galbena brodata, de unu gustu de cele mai alese. Dnele Lahovari erau in toalete subtiri de tóta elegant'ia. Dnele Filitis si Paciurea e destulu sè le citezu numele, fiindu indestulu cunoscute printre cele mai elegante dómne din societatea Bucuresciloru. Nu trebue sè uitámu pe dnele Debains si Rangabe cari portau asemenea toalete pré frumóse. Me oprescu aci, trecéndu in tacere o multime de toalete mai frumóse si portate cu multa gratiositate de damele romane.

Balulu fu fórté animatu, si tóta lumea s'a amusatú astfelu, cá la siese óre diminéti'a dantiulu abiá se terminase.

*

Cris'a ministeriala ce preocupá pe tóta lumea, in fine s'a resolutu prin reconstruirea ministeriului din DD. I. C. Bratianu pres. cons. si min. de int., N. Ionescu de esterne, D. A. Sturza de finace, G. Chitiu de culte, col. Slaniceanu de resbelu, I. Docanu de lucrári publice si I. Campineanu de justitia.

Lumea a salutatu cu bucuria noulu ministeriu, aducéndu laude mari mai cu séma dniloru Docanu si Campineanu, punendu in evidentia talentele si cunoscintiele loru speciale.

*

Nu potú trece cu vederea unu faptu implinitu, cu ocasiunea votárii bugetelorú pe a. c., de d. min. a instruct. publ. care avendu la anima fericirea si prosperarea Romaniei starú cá facultatea de litere si filozofia din Bucuresci sè fia o adeverata facultate, adaugéndu-i inca 3 catedre nóue: de filologi'a comparativa (B. P. Hasdeu), de archeologi'a (A. I. Odobescu) si de psychologia, pedagogica si didactica (Dim. I. Ghica?).

Cine sè nu fie veselu candu vede adi — ceea ce ar fi trebuitu sè fia mai de multu — implinita lips'a cea atátu de simtita pan'acum si la care sunt chiamati a o implini celebritati cá Hasdeu si Odobescu.

*

Vorbindu in numerulu trecutu despre aniversarea societáti studentiloru in medicina, sè-mi permitteti, a aminti in parte scopulu salutariu alu societáti si constituirea ei pe an. 1877. — Scopulu soc. e: 1) viéti'a sociala intre studenti; 2) progresarea pe terenulu puru sciintificu medicalu; si 3) ajutorarea, din fundulu soc., pe studentii miseri ce depunendu doctoratulu le lipsescu mediele de a-si tipari tesele. Ea se constituí astfelu: presied. Drd. Const. Istratu, vicepres. Argesianu si Apostoleanu, secretari I. V. Stefanescu si Spiroiu, cassariu Drd. Nic. Manolescu, bibliotecariu C. Ghica-Simionescu.

Totu ce potú dice despre oficiali e cá sunt ómeni capabili de a conduce societatea.

*

Cu placere cetii in unulu din nrele „Familiei“ noutatea, că stud. univers. din Bucuresci au cerutu de la ministru de resbelu instruirea in arme; sè-mi permiteti a ve vorbi ceva si de progresulu facutu pan' acum de junime. Órele sunt Dumineca si serbatori de la 1—5 óre p. m. Pana acum trecura 4 Dumineci, in cari studentii invetiara esercitiulu fara arme si Duminec'a viitóre voru incepe eserc. cu arme. Dlu majoru Comaneanu e incantatu de progresulu junimei, care comunicandu-lu dlui min. de resb., avù bunavointi'a a inlesni junimei tóte mijlócele de esercitiu. Dlu maioru Ignatu inca bine-voi a doná fie-carui studentu unu esemplariu din brosiur'a sa: „Instructiune a supra serviciulu de campania pentru Infanteria.“

Onóre dloru oficiari care instruescu junimea cu atát'a zelu.

Onóre si nóuei generatiuni -- speranti'a Romaniei!

B. L. Biana.

Reuniunea „Hilaria.“

Oradea-mare 11 fauru.

Multu stimate Domnule Redactoru!

Nutrindu firm'a sperantia, că veti dá locu sireloru mele presinte in „Salonulu“ pretiuitei foi „Familia“, — că on. publicu cetitoriu sè aiba cunoscintia si despre cursulu intreprinderiloru junimei romane oradane, — mi-iau voia a aduce la publicitate si unic'a activitate a junimei romane de aicea, care acuma se desvólta de unu anu; — si acést'a o facu cu atátu mai vèrtosu, — fiindu-cà sum norocosu a fi incredintiatu din partea reuniunei nóstre cu efeptuirea!

Credu, că on. publicu si-va aduce bine aminte despre corespundinti'a dlui „Codreanu“, esita in unulu din Nrii din anulu trecut si acestui pretiuitu jurnalulu, care corespundintia face cunoscutu on. publicu romanu, că in Orade s'a infintiatu o reuniune de cantu, dupa-ce juristiloru li-se denegà apriatu d'a puté participá la „Societatea de lectura“. Acést'a reuniune romana de cantu este „Hilaria“, despre a carei activitate sum norocosu a puté informá pe on. publicu romanu.

Reuniunna „Hilari'a“ — constituindu-se si in acestu anu — alese de presiedinte pe dlu Ioanu Popu vice-notariu comitatensu, éra de vice-presied. pe dlu Nic. Maioru juristu abs., si dragomanu la tribunalulu reg. din locu; — éra in o adunare generala alese unanimu de fiscu pe dlu Iosifu Romanu, advocatu de aicea.

Mai departe, conformu statuteloru — cari acuma intregindu-se de nou s'au susternutu a 2-a óra, la ministeriulu reg. de interne spre aprobare — reuniunea nóstra are si unu „comitetu dirigitu“ pentru afacerile cari nu se tinu de adunarea generala si pentru controlarea cassariulu — care de presinte e dlu Florianu Duma jur. de an. a. IV-lea. Membrii comitetulu sunt — afara de oficiantii numiti si afara de secretariu — dnii Georgiu Tulvanu juristu si practicanu la procuratur'a reg. din locu, Liviu Dragoiu si I. Istinu jur. de a IV, Sandru Fassie si Grossioreanu jur. de a. II.

Sustinerea reuniunii s'a facutu in anulu trecut prin maritimósá contribuire a unui numeru frumosu de membrii partinitori, inse acuma ea se sustine din

propriele-si puteri materiale, si tine pe septemana 2 óre de instructiune.

Nu potu inse sè retacu aci fapt'a maritimósá a Il. S. dlui episcopu Ioanu Olteanu, carele interesandu-se de totu ce e nobilu, frumosu si de desvoltarea veri-carui ramu alu culturai natiunale — in septemanele trecute a donatu reuniunii nóstre 25 fl. v. a., — pentru care fapta generósá — fiindu autorisatu — vinu a aduce Il. Sale cea mai sincera multiamita si omagiulu profundu alu membriloru reuniunii.

Éta on. publicu! activitatea reuniunii nóstre pe scurtu. Asiu puté enará mai multe, inse me temu, că nu cumva sè abuzezu de paciinti'a on. publicu; — deci — amintindu numai, că s'a decisu arangiarea unui „concertu“ la Pasci — despre care voiu scríe la timpulu seu — incheiu constatandu, că si junimea romana de aici — cu tóte că e ingreunata in tóta pri-vinti'a — voiesce a areta că traiesce, că e in activitate si că nu vegetéza. Inainte dar, juniloru romani! Nu desperati, la lucru toti!

Din incredintiarea reuniunii :

Patriciu Coroiu

secretariulu „Hilariet“ si jur. de an. alu IV-lea.

Oglind'a lumei.

(II.) La Constantinopole lucrurile se incurca totu mai tare. Abiá cadiu Midhat pasia, facèndu locu lui Edhem pasia in oficiulu de mare-viziru: si éta lumea e suprinsa, că si acesta se clatina, si că nu peste multu are sè-i urmeze altulu.

Acésta schimbare repede a ómeniloru conducatori probéza, că in Turci'a demoralisatiunea a ajunsu in culme. Caderea lui Midhat inca si acuma se totu comentéza in diferite moduri; unii dicu, că Ignatieff a coruptu prin bani pe cumnatulu sultanului, si că acéla a intrigatu la sultanulu pentru caderea lui Midhat. Acésta supunere se deduce de acolo, că indata dupa caderea lui Midhat pasia cumnatulu sultanului a ridicatu o suma mare din o banca straina.

De alta-parte caus'a acestei caderi se reduce la o impregiurare fórte comica. Se afirma, că pe sultanulu lu-doru dintii, si că dinsulu sub impressiunea acestei dureri intr'unu momentu asiá s'a superatu pe Midhat, incátu — l'a esilatu.

Éta unde se reduce caderea unui mare-viziru in Turcia! La durerea unui dinte! Va sè dica, lucrurile se petrecu turcesce.

De altminte esilatulu mare-viziru acuma se afla in Italia, de unde insu-si elu a demintitu scirea, că sultanulu lu-va rechiamá in curendu.

Sultanulu „acést'a“ nu-lu va rechiamá. Si éta pentru ce? Érasi o suprindere mare pentru tóta lumea! Érasi unu lucru turcescu. Esí adeca secretulu celu mare, că si sultanulu acést'a va avé sórtea antecessorulu seu Murad, carele a nebunitu. Sultanulu actualu, Abdul Hamid, din di in di se afla in stare totu mai deplorabila, căci simptomele nebuniei devinu totu mai evidente.

Unu medicu din Viena, carele a fostu consultatu la casulu de asemene natura a lui Murad, a spusu inca atunce, că toti membrii familiei domnitóre turcesci, voru avé aceea-si sórte. Mai de graba séu mai tardiu, toti voru nebuni, căci toti sunt infitiati.

Ambasadur'a turca din Viena desminte acésta scire, dar telegramele diuareloru din Paris sustinu,

că sultanul e deja nebun, încătu nu mai e capabilu să asculte raporturile marelui-viziru.

Se si anuncia, că urmatorulu lui va fi Mehemmed Resiad Effendi, (nascutu la 3 nov. 1844), unu tineru sanetosu (!) si bine facutu.

Intr'aceste negociatiunile de pace se continua, si inca cu rezultatu bunu. Se afirma, că pacea intre turci si sërbi se va incheiá definitivu.

Deputatii alesi in scupcina sunt in mare parte conservativi, si asiá ministeriulu radicalu va trebui să renuncie.

Delegatii montenegrini inca au plecatu la Constantinopole, că se începa convsatuirile pentru pace.

Va să dica, orisonulu ar fi seninu. Inse russulu acuina incepe să se misce seriosu. Puterile mari se silesco a descuragiá Russi'a de la unu resbelu eventualu. Dar insedaru! De curendu se tinu la Petersburg sub presiunulu tiarului unu consiliu ministerialu in cestiunea crisei orientale. In acestu consiliu Gorceacoff a declarat, că dinsulu e pentru actiune, de cumva ministrulu de resbelu e gata. Ministrulu de resbelu a respunsu, că are 585,000 de ómeni, cari potu să tréca in totu momentulu fruntar'á, si că o reserva de 230,000 va puté să-i urmeze pana 'n 1 maiu. „Sum-gata“ incheiá ministrulu de resbelu vorbirea sa. Apoi s'a decisu a se contractá unu imprumutu de 150 miliónu de ruble.

Resbelulu dara e decisu si numai de la timpulu favorabilu atërna inceperea lui.

CE E NOU

Cris'a ministeriala s'a incheiatu. Dupa multe si lungi consultári Tisza Kálmán a facutu invoiéla cu guvernulu austriacu in caus'a bancii. Urméza numai, că fia-care cabinetu să aiba si aprobarea partidei sale, si apoi impacatiunea se va substerne inaintea corpurilor legiutóre. Siedinti'a cea mai de aprópe se va tiné in septeman'a viitóre.

In senatulu Romaniei patru dile s'a desbatutu de curendu o interpelatiune. A facut'o agerulu barbatu de statu dlu Cogalniceanu, in caus'a universitatii din Iasi, care se afla in decadintia, din cauza că unii professori au imbratisiatu si alte carieri, si a nume politice, si astu-felu lipsescu de la catedrele loro. Dlu Cogalniceanu a accentuat, că acésta decadintia e fórte periculósá pentru Romani, căci in Bucovina vecina, la Cernauti, s'a infiintiatu o universitate buna, care atrage tinerimea romana, dar — fiindu nemtiésca — respandesce in viitóre generatiune spiritulu nemtiescu. Senatulu, regretandu acésta decadintia a universitatii din Iasi, a invitatu ministeriulu a luá mesuri potrivite pentru rennaltiarea ei.

Cei ce au ocaziune să cetésca diuare romane de dincolo de Carpati, de multe ori au trebuitu să se intristeze de complet'a ignorare a Romanilor cari locuiescu in alte tieri. Cetimu dara cu placere in „Unirea Democratica“ din Bucuresci unu articolu, care vine să recunósca si să combata acestu defectu alu pressei romane. „Unui diuaru — dice numitul articolu — n'ar trebui să-i lipsésca nici macaru o di câte o rubrica pentru fia-care provincia locuita de Romani, unde să publice corespundintie de prin tintururile respective, si să tia in curentu pe toti Romanii despre miscarea tuturor Romanilor.“ Dorimu,

că acestu apelu să nu resuna indesiertu! Incātu ne privesce pe noi, amu nisuitu si nisuium a dá informatiuni continue despre toti Romanii din tóte partile.

Alegere de deputatu in Chioru. Din Siomcuta mare primimu cu datulu 20 febr. urmatórele sire: „La noi trebile mergu tare reu. Tocmi astadi a alesu cerculu Mestécánului, — in care numai diece alegatori straini sunt, éra ceialalti peste 300 toti Romani — de deputatu pe contele Teleky Géza, nascutu si crescutu aici in Siomcuta-mare. Meritululu celu mai mare alu acestei alegeri este alu unui „domnu romanu“, care se teme că va perde si acestu postu, in care s'a degradatu. Cu mare indignatiune am vediatu cum au vinutu astadi pe langa ferést'a mea multi preoti, inventiatori si notari romani morti de beti, strigéndu: „Sé traiésca grofulu Geza!“ Candidatululu partidei nationale, Alessandru Popu de Miresiulu mare, vediatu slabiciunea inteligintiei, in diu'a ultima a renunciatu si nici că s'a dusu la alegere, neavendu sperantia că să póta intruní celu putinu o minoritate respectabila.“

Carnevalu.

Balulu din Aradu, din 8 fauru, a intrunitu o frumósá cununa de ópeti romani in sal'a spaciósá a otelului „Crucea alba.“ Corespundinti'a ce primiramu la incheierea nrului trecut, ni spune, că la acésta petrecere romanésca, au participatu urmatórele dómne: Aurelia Belesiu, Sofia Belesiu, Ermina Desseanu, Ana Philimon, Ghibu, Halicu, Novaen, Ecatarina Paguba, Emilia Popoviciu, Popoviciu (telegrafistu), Russu, Elisa Stanescu, Siorbanu, — si urmatórele domnisióre (totu in ordine alfabetica): Rea Silvia Bocsianu, Bozganu, surorile Dogariu, Damsica, Maria Desco, Efticiu, Barbu, Iorgoviciu, Iancu, Ida Mladinu, Lucretia Moldovanu, Elena Popoviciu, Regina Radneanu, Maria si Elena Sierbanu, Sidonia Papp, Tesiciu. Firesce, acésta lista nu e completa, căci comitatulu Aradu e vestitu de dame frumóse, cari au fostu bine represintate la acestu balu; ma inca si din comitatele vecine lu-inzestrara câte-va modeluri gracióse. Dar corespundintele nostru nu are onórea să cunósca pe tóte dupa nume, de aceea si-cere scusele pentru omissiunea unora.

In Sibiu se arangiá la 10 fauru in sal'a de la „Coróna“ o petrecere de dantiu, insotita cu concertu. Vinitulu curatu a fostu destinat pentru scól'a romana din cetate. Program'a concertului fu: 1. „Nu me uitá!“ romantia de Constantinescu, cantata de dlu Voina; 2. Fantasi'a din oper'a „Semiramis“, esecutata pe piano de amabilele domnisióre M. Petri si Sabina Brote; 3. „Visurile“, poesía de Alecsandri, cantata solo de dómn'a Popa; 4. „Potpourri nationalu“ de Candella, quartetu de violine, esecutatu de mai multi domni studenti; 5. „Unu adio“ de G. Scheletti, solo, cantatu de graciós'a domnisióra Elena Adamoviciu. Efectulu farmecatoru produsu prin esecutarea programei a stèrnitu aplause repetite. Dantiulu a duratu pana deminét'i'a tardiu. Din cunun'a frumósá de domnisióre, fia-ni permis a amintí pe amabilele domnisióre: Anna Cremer, Elena Adamoviciu, surorile Brote, Mariti Bologa, C. Dancasiu, Mariti Onitiu, surorile Popu, Preda; dintre straine, dsiórele: Bora Jolan si M. Petri; dintre dómne: onorab. matrona Iudita Macelariu, dómnele Popescu, Maria Cosma, Popa, Moga, Badilla, Mateiu, Candrea, Brote, Racuciu, Lazaru, Boiu, din afara — dómnele: Drocu si

Macellariu din Mercurea si dn'a Zacharia din Salisce. Toaletele au fostu simple, dar fórte cu gustu. (α)

Din Timisióra ni se scrie, cà balulu romanescu, datu acolo in suburbiulu „Fabrica,” in sér'a de 14 febr., in ospetari'a „la regin'a Angliei,” in favorulu scóleloru romane de acolo, a reesitu bine. Publiculu a fostu numeresu, music'a din Lugosiu escelenta si jocurile s'au intinsu pana la diua. Dlu Seimanu cà presiedinte, cu dnii Paraschieviciu, Ignea, Gianu, Munteanu, Maniu — cà arangiatori, au contribuitu multu la successulu balului. Dintre damele cunoscute de corespundintele nostru, au participatu la balu si dantiu, dómnele: Seimanu (regin'a balului), Omasta, Gianu, Paraschieviciu, Ignea, Luisa Traila, Maniu, S. Maniu, Siefertianu, Czermanu, Ciobanu, Barbosu, Chitescu, Munteanu etc.; éra dintre domnisiórele cunoscute, dióirele: Popoviciu, Savu, Maxinu, Regepu, Ursulescu, Logofétu, Popescu, Draganu, Colecianu etc. si altele multe. Se dice, cà s'aru fi incasatu peste 600 fl., din cari cu 200 fl. se voru acoperi spesele, si asiá scólele voru capetá 400 fl. Petrecerea sociala a fostu cordiala, participandu si mai multi domni sérbi si germani, ba chiar si dlu Török sicfulu magistratulu a onoratu balulu cu presinti'a sa.

Junimea academica romana din Clusiu la 15 febr. a datu unu concertu inosotitu de dantiu. Succesulu — precum ni se scrie — de si n'a fostu stalucitu, dar totusi indestulitoru. O cununa frumósa de dame romane, atátu din locu, câtu si din provincia, a ascultat cu placere productiunile junimei. Dupa esecutarea programei concertulu s'a inceputu dantiulu, care s'a continuatu cu veselía pana la 12 óre, candu din o odaia laterala, spre a careia usia erau atintiti ochii intregulu publicu, aparura doi-spre-diece juni romani „verdi cu stejarulu,” in costumu nationalu romanescu, si jocara „calusierulu” cu istetime. La successulu acestui dantiu au contribuitu fórte multu si costumurile nationale pré frumóse, facute numai in anulu acest'a de câte-va dame romane din Clusiu, (pe cari corespundintele nostru a uitatu sè le numésca,) cari prin acestu faptu demnu de lauda si recunoscirtia a probatu, cà sciu a se insufleti si a sacrificá pentru scopuri nationale. De acuma inainte tinerimea nu va trebú sè-si procure costumurile de prin alte locuri. Dupa „calusieru” a urmatu Hatiegan'a si celelalte jocuri mai indatinat. Petrecerea durá pana deminéti'a. La balu luara parte dómnele: Francu, Leontinu Popu, Pinteá, V. Nestoru, Alesiu Popu, Corolianu, Illés, Sulutiú, Nemesiu, Albu, Galu, Trutia, I. Popu, Porutiú etc. etc. si domnisiórele: Maria Turcu, Elena Popu de Lemény, Maria Moldovanu, Linca si Veronica Marincasiu, Ana si Lucretia Popu, Cservedi, Victoria si Cornelia Galu, Porutiú, Trifu, Maria Cotisielu etc. etc.

Balulu magnatiloru in Clusiu a duratu patru-diece si optu de óre in continuu.

Flamur'a lui Hymen.

La Caransebesiu, in 11 fauru st. n. se celebrá in sf. biserica catedrala cunun'a amabilei damicele Anic. Baiasiu, fic'a dlui George Baiasiu, comerciantu, cu dlu George Liuba, siefulu statiunei telegrafice din B.-Csaba, — la care festivitáte participara mai

multi cunoscuti, amici si rudeni chiar si din locuri fórte departate. — Prandiulu a fostu in un'a din casele parintiloru miresei, unde multe toaste nimerite s'au radicatu; éra sér'a a fostu petrecere cu dantiu, care nu éra sè-si afle finea, fiindu tóta cunun'a óspetiloru fórte animata. Asemenea se continuá petrecerea si in dilele urmatóre.

Dlu Petru Miliciu, notaru in comun'a Cherechiu, comitatulu Aradu, la 11 l. c. si-a incredintiatu de fiióra sócia de domnisiór'a Vilma Budai, fic'a dlui Ioanu Budai notaru in comun'a Zarandu, comitatulu Aradu.

Dlu D. Petrescu, comerciantu in Remetea romana, s'a cununatu in 4 febr. cu domnisiór'a Teresia Ionescu din Timisióra-Fabrica.

Dlu Nicolau Bogdanu s'a cununatu in 30 jan. cu domnisiór'a Maria Florescu din Aradu.

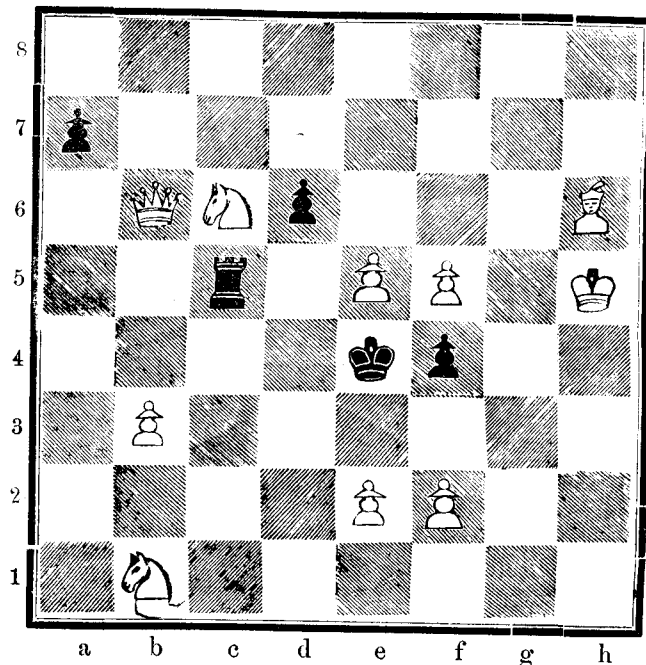
Literatura.

Colectiunea de documinte istorice a repausatulu Eudocsie Hurmuzachi — precum cetimu in „Timpulu” — are sè apara de curendu. Comissiunea insarcinata cu publicarea manuscriptelor luara inca din decemvre 1874 si pana acuma a tiparitu 121 cóle. Numerulu documentelor se urca la 2847, pe cari neobositulu barbatu le-a culesu in decursu de trei-diece de ani in felurite biblioteci. Cele mai multe, la vr'o 500, sunt privitóre la viéti'a lui Mihaiu Vitézulu. Literatur'a nóstra va câstigá multu prin publicarea acestei colectiuni, resultatulu unei grele munci.

Problema de siacu.

De Nicolae Stefanescu.

Negru.

Albu.

Albulu incepe si la a patr'a trasura dice matt.

Proprietariu, redactoru respundietoriu si editoriu: IOSIFU VULCANU.

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. 1877. Calea tierii nr. 39.